

DENTIKKELI PALJASTAA

DENTIKKELI

UUSI HALLITUS

**KUINKA PÄÄTTYI
DENTINARIIHII?!**

**RAKKAUSKIRJE
VALMISTUVILLE**

UUTiset KLINIKASTA

**UUSI ENNÄTYS!
7 PAIKKAUSTA
PÄIVÄSSÄ**

**DENALAN SOTKIJAT
PALJASTUI!**

YHTEISIÄ MUISTOJA

Hauskoja vitsejä

- Vieläkö hampaasi on kipeä?
- En tiedä. Se jäi hammaslääkärille.

SAMAA SONTAA MITÄ AINA ENNENKIN

Sisällysluettelo:

Päätoimittajan terkut	3
Tulevan päätoimittajan terveiset	4
Cursus Ardentiksen kuulumiset	6
HL1 isännän terveiset	7
Cursus Liberatuksen kuulumiset	9
Cursus Regiuksen kuulumiset	10
Tervehdys C. Supersumilta	11
Cursus Gloriosuksen kuulumiset	14
Cursus Invictuksen tervehdys	15
Puheenjohtajan -22 tervehdys	18
Puheenjohtajan -23 tervehdys	19
Panopojat	21
Denalan emännän esittely	27
Kuolon tervehdys	29
Dentina alumnitoimikunnan terveiset	29
Muista pestä hampaat	30
Kuva- ja meemigalleria	30

Päätoimittaja: Riki Mikkonen

Kansikuva: Miro Hänninen

Mainokset: Riki Mikkonen

Paino: Lehtisepät Oy

Julkaisu: Dentina Ry

Päätoimittajan terkut

Heipä hei vain mussukat!

Dentikkeliä on kasattu alkusyksystä vuoden loppuun saakka ja denttareiden kova kiire näkyy tämän painoksen kepeässä koossa. Tarkimmat myös huomaavat muun muassa myöhäiset jouluntoivotukset, mutta ajatus on tärkein! Haluan myös kiittää kaikkia dentikkeliä varten kirjoittaneita, vaikka tämä toinen painokseni on hivenen ensimmäistä hentoisempi, voin taata, että laatu korvaa määrän. Suurkiitos myös uudelle päätoimittajalle, Annille, joka on ollut suureksi avuksi tämän painoksen editoinnissa.

Syksy tuli ja syksy meni. Niin paljon on taas ehtinyt tapahtua, voi kuinka aika rientää! Vastahan kävelin Canthian oville tapaamaan omaa kurssia ensimmäistä kertaa. Päivä oli täynnä jännitystä ja dramaattisia käänteitä, puhumattakaan illan fuksibileiden näyttävistä esityksistä. Tuostakin on jo puolisentoista vuotta vierähtänyt. Hei vitokset, meneekö se aika tosiaan näin nopeasti!?

Syyslukukauden aikana tuli kurssit luettua ja tentit tentittyä, vaan jäi aikaa töille ja hallitustoiminnallekin. Dentina piti yhteistyökumppaneita hyvänä järjestäen luentoja ja lisäten somenäkyvyyttä. Saipa myös alkunsa jokunen orastava suhde uusien yritysten kanssa. Yritys- ja mainosvastaavana sain paljon arvokasta kokemusta ja kiitän Dentinaa mahdollisuudesta, kiitos. Muistelen hallitustoimintaa hyvillä mielin ja vaiikkeivat rahkeeni riittäneet vuoden 2023 hallituksen koitoksiin, toivon vielä tekeväni paluun Dentinan etujoukkoihin.

Hyvää alkanutta vuotta 2023,
Lukuintoa ja työn iloa kaikille!

Riki Mikkonen, HL2
Päätoimittaja 2022
Yritys- ja mainosvastaava 2022

Tulevan päätoimittajan terveiset

Jaa mitä, joko se syksy meni? Ai vuosikin vaihtui?

Tammikuulla tosiaan mennään ja sehän tarkoittaa sitä, että toinen puolikas fuksivuodesta on alkanut. Joululomakin oli ja meni (vaikka ei sitä paljon töissä lomailtukaan...), aika tuntuu kuluneen niin nopeaan.

Palataan ajassa hieman taaksepäin. Syyskuun alussa koitti kauan odotettu päivä, kun matka hammaslääkäriksi pääsi vihdoinkin alkamaan. Opintojen aloittaminen oli jännittävää ja ehkä hitusen pelottavaakin. Ensimmäiset päivät päässä pyöri loputtomasti kysymyksiä tulevasta. Saanko kavereita? Pärjäänkö opinnoissa? Onneksi nämä huolet kuitenkin kaikkosivat äkkiä. Kavereita löytyi ja tenteistäkin on päässyt läpi. Fuksisyksy oli kaiken kaikkiaan mahtava ja siitä kiitos tuutoreille! On järjestetty starttibileitä, denttarikastetta, lautapeli-iltaa ja monta muuta tapahtumaa. Opastusta on saanut kaikkeen, myös siihen ihan oikeaan opiskeluun.

Mutta isoin kiitos kuuluu tietysti rakkaalle Cursus Ardentikselle. Kurssimme on täynnä huipputyyppejä ja meille on lyhyessä ajassa muodostunut upea yhteishenki. Tämä on näkynyt paljon, esimerkiksi syksyn alussa perustetussa Dentinan ahkerat-liikuntaryhmässä ja tietysti opiskelujutuissa kannustamisessa (etenkin, kun TULE aiheutti pientä epätoivoa). Jo nyt on ollut huippua kuulua denttariperheeseen ja oman kurssin porukkaan enkä malta odottaa mitä seuraavat viisi vuotta pitävätkään sisällään.

Tämä kevät sisältää paljon kaikenlaista niin kurssien kuin tapahtumienkin parissa, ja tuli tuossa otettua vuodelle myös vähän lisähommia ainejärjestössä. Aloitan nimittäin sekä Dentikkelin päätoimittajana, että hallituksessa yritys- ja mainosvastaavana. Kaikenlaista on siis luvassa ja on mahtavaa päästä tekemään osansa ainejärjestön hyväksi! Hieman jännittyneenä odotan näitä tehtäviä mutta toivottavasti suoriudun vähintäänkin yhtä hyvin kuin edeltäjäni.

Ja tähän vielä hyvät toivotukset vuodelle 2023! Muistetaan opiskelujen lisäksi pitää myös hauskaa!

Anni Tertsunen, HL1
Dentikkelin päätoimittaja 2023
Yritys- ja mainosvastaava 2023

KAIKKEA SUUNTERVEYTEEN

Maan johtavalta hammasalan toimittajalta löydät
kaiken tarvitsemasi moderniin hammashoittoon:

- laiteratkaisut
- ohjelmistot
- tarveaineet ja materiaalit
- materiaalien hallinta
- vastaanoton suunnittelupalvelu
- laitteiden huolto ja ylläpito

Löydät kaiken
verkkokaupastamme

plandent.fi

Plandent

Asentajankatu 6, 00880 Helsinki | 020 7795 200
plandent.fi | facebook.com/PlandentOy

Cursus Ardentiksen kuulumiset

Fuksisyksy lähenee loppuaan, ja se onkin ollut varsin tapahtumarikas. Kaikki alkoi siitä, kun hermostunut lauma tulevia hammaslääkäreitä kokoontui Canthian eteen. Heti ensimmäisestä koulupäivästä asti oli selvää, että meillä on kasassa aivan huippu porukka! Tuutorien johdolla päästiin ryhmäytymään, ja ensimmäinen päivä huipentui starttibileisiin. Kiitos teille kaikille, jotka olitte järkänneet huikean shown meitä varten. Syksyn kohokohtia ovat olleet esimerkiksi denttarikaste ja toogat, ja voin ylpeänä todeta jokaisen fuksin käyneen pulikoimassa Veljmiehen valvovan katseen alla. Muita mukavia tapahtumia olivat Bulgarian reissu, halloween ja pikkujoulut. Syksyyn mahtui myös halloweenbileiden jatkoina toiminut suunnittelematon Tampere-excu, mutta Tampereen hammaslääkiksen perustaminen jäi seuraavaan kertaan.

Ardentis kerkesi syksyn aikana perustamaan myös urheilukerhon, Dentinan ahkerat, joka on lenkkeillyt ja ainakin yrittänyt päästä treenaamaan myös muiden lajien parissa. Välillä tulee mietittyä, että missä välissä pitäisi keretä opiskelemaan, mutta fuksit ovat selviytyneet syksyn kurseista ainakin suurimmaksi osin täysjärkisinä, vaikka TULE:lla etukäteen peloteltiinkin. On ollut ilo ja kunnia päästä mukaan denttariperheeseen, ja en malta odottaa mitä kevät ja tulevat vuodet tuovat tullessaan!

Terveisin Martta Korhonen, HL1 Emäntä

HL1 Isännän terveiset

Tervehdys denttareille minunkin, Cursus Ardentiksen isännän, puolesta. Olen 20 v- kantakuopiolainen etsimässä aina uusia harrastuksia ja tuttavuuksia. Ilokseni voin todeta löytäneeni molempia Dentine ja KuoLOn piireistä. Erityisen kiitollinen olen omille kurssilaisilleni: he ovat motivoineet minua kaikessa satojen ihmisten halloween- ja pikkujoulubileiden järkkäyksestä kurssien läpikäymiseen ja jopa matkustamaan 7 kilometriä yhteistä juoksulenkkiä varten.

Opiskelijaelämä on jo kolmessa kuukaudessa ylittänyt odotukseni, ja meno jatkuu päivä päivältä vahvempana! Ryhmähenkemme liekkiä ruokkivat etenkin yhteiset aktiviteetit kuten viikonloput Torsolassa, Dentine ahkerat- liikuntaporukka ja kurssimme tahto tehdä ja hengaila yhdessä. Kiitos kuuluu tuutoreillemme, jotka antoivat eväät kurssihengen syntyyn ja jakoivat denttarihengen soihtun tuoreelle vuosikurssillemme.

Minulla on osaomistuksessa kissa nimeltä Sämpylä. Hän on 6kk vanha siperiankissa, joka tuli meille elokuussa; Sämpylä on siis melkein Cursus Ardentiksen ikäinen. Sämpylää voisi siten verrata kurssin ryhmähenkeen: oranssin liekehtivä ja joka päivä kookkaampi. Odotan innolla, mitä vuodet tuovat tullessaan, sillä Sämpylä on jo nyt valtava. Kurssihengestä puhumattakaan.

Kolmessa kuukaudessa on ehtinyt tapahtua paljon, ja pelkästään tänä lukuvuonna on vielä luvassa kurssin omat pikkujoulut, vujut, vappu ja vaikka mitä muuta. Näitä kaikki odottavat toki innolla, mutta muistakaa nauttia hetkestä ja arjen pienistäkin iloista. Leppoisia pakkasöitä ja muita talvisia toivotuksia kaikille!

Kiittäen ja sitä rataa,
HL1 isäntä Eetu Mikkonen

Tule mukaan kasvavaan ja vahvistuvaan joukkoomme

Oralissa pääset työskentelemään modernissa työympäristössä ja nykyaikaisilla työvälineillä.

Meillä voit aloittaa työskentelyn jo opiskeluaikana. Voit työskennellä meillä työsuhteessa tai ammatinharjoittajana.

Innostavassa kollegaverkostossamme ja kannustavassa työyhteisössämme voit keskittyä olennaiseen ja toteuttaa laadukasta hoitoa.

Panostamme vahvasti koulutukseen ja työhyvinvointiin. Uskomme siihen, että asiakkaat ovat tyytyväisiä kun työntekijöistä pidetään hyvää huolta.

Kaikki avoimet työpaikkamme näet täältä:
oral.fi/tyopaikat

ORAL

Aina aikaa sinulle

Cursus Liberatuksen kuulumiset

Liberatuksen syksy alkoi vauhdikkaasti fuksien tuutoroinnilla ja toveroinnilla syyskuussa. Järjestelimme porukalla päätuutoreiden johdolla kaikkea kivaa ja oli kiva päästä tutustumaan uusiin denttareihin syksyn riennoissa. Kohokohtana oli varmasti ratkiriemukas fuksimökki, josta jäi hyvät muistot. Lisäksi on ollut halloweenia, pseudot, hammaslääkäripäivät, pikkujoulut Tuonelassa ja vielä kurssin omat nyt jo perinteikkäät pikkujoulut. Preklinikkaa on enää $\frac{1}{4}$ jäljellä, ja aiomme ottaa keväälläkin kaiken ilon irti opiskelujen ulkopuolisesta toiminnasta.

Opiskelujen osalta kärvistelimme HERMO kurssin kanssa ja opettelimme ahkerasti aivohermoja. Syksyllä kivointa Liberatuslaisille on varmasti ollut PAF2 ja PROPE, joiden myötä ollaan päästy simulaan ronkkimaan toistemme suita ja kokeilemaan kaikkea uutta kivaa. Pääsimme myös avustamaan vihdoinkin kandeja klinikkaan ja se on ollut erittäin mielenkiintoista ja mukavaa kaikille. HADIS on myös herättänyt paljon tunteita ja ollut kaikille todella opettavainen kurssi. Olemme päässeet itse dissekoimaan ja saaneet anatomian opiskeluun ihan uudenlaisen boostin.

Liberatus on syksyllä henkisesti valmistautunut siihen, että Palapelit siirtyy meidän vastuulle ja saimmekin nyt koottua huipun tiimin ja aiomme antaa kaikkemme, jotta bileiden loisto säilyisi.

Olemme aktiivinen porukka, joka nimensä mukaisesti puhalttaa uutta tuulta. Dentinan syyskokous oli Liberatuksen voittojuhlaa, kun tulevasta hallituksesta 8/11 jäsentä tulee meidän kurssilta :D

Syksy on ollut todella tapahtumarikas ja antoisa niin vapaa-ajan ja opiskelujen puolesta. Innolla odotamme kevättä ja mitä se tuo tullessaan.

Tervesin Saija Ahonen, HL2

Cursus Regiuksen kuulumiset

Syksyn saavuttua palasimme intoa täynnä koulun penkille. Preklinikka oli selätetty ja nyt olisi KLINIKAN AIKA (tai no oikeastaan alkuun simulan, mutta kuitenkin).

Porailimme ahkerasti hampaita kariologian kurssin aikana sekä instrumentoimme hammaskiveä (huom: ei rapsuteltu) parodontologian kurssilla. Täten saimme hieman tuntua siihen, millaista tulevaisuuden työ on. Kariologian harjoitukset viuhahtivat vauhdilla ohi musiikin siivittämänä ja pian meillä alkoikin tenttirumba. Exam-tenttejä alkoi kerääntyä siten, että kun yksi tentti oli ohitse, niin lukeminen seuraavaan jo melkein alkoi.

Välissä ehdimme kuitenkin hieman rentoutua ja osa kävi pseudoilla oppimassa ihmisen anatomiaa mitä erikoisempien luentojen myötä. Osallistuimme myös hammaslääkäripäiville ja pääsimme tutustumaan muiden kaupunkien hammaslääkäriopiskelijoihin SHOL:in sitsien myötä.

Viimeiset Palapeli-bileet ovat jo aivan käsillä ja kandijuhlien suunnittelu hyvässä vauhdissa. Ahkerasti on siis töitä tehty ja innolla odotamme työn tuloksena syntyvää juhlaa!

Talven pimeys meinaa väsyttää meitä, mutta pian alkava joululoma motivoi jaksamaan vielä viimeiset tentit. Tammikuussa tapaamme sitten kauan odotetut ensimmäiset potilaamme. Kuinka jännittävää ja kiehtovaa!

Syysterkuin, Cursus Regius HL3

SurgiTel®

Vision & Ergonomics at Work

www.surgitelpartner.fi

Tarkka
Langaton
Yksilöllinen

OAKLEY

surgitel@nident.fi

p. 0400 749 041

Tervehdys C. Supersumilta

”Se on pahinta mitä ikinä ootte kokenu elämässä ”

Tämän lauseen, joskin vuoroin eri muodoissa kuulumme kymmeniä kertoja ennen opintojen nelosvuotta.

”Odottakaa vaan, kun pääsette neloselle”, no TÄÄLLÄ OLLAAN ja on oltu jo 4 kuukautta ja muuten hyvin menee.

Nelosvuoden alku on kutakuinkin asuttu klinikassa, sillä jos miettii sitä, kuinka usein on puheluun vastannut, että hei oon klinikassa kuin että, no just oon tässä kotosalla... niin aika usein. Onneksi klinikassa on ihan viihtyisää. Ehkä tässä kohtaa opintoja on erityisen kiitollinen hyvästä kurssista. Joskus kurssikaveri tuo kahvikupin tietokoneen viereen tai keittää teevedet aamulla. Tai se kerta, kun Kemppaisen Olli jäi pyyhkimään iltapäivällä loossin, että kaveri kerkesi perjantain junaan. Tästä mä tykkään meidän kurssistamme. I can count on you guys! Ollaan edelleen tiimi, vaikkakin eri määrillä suoritteita ja toimenpiteitä. Homma toimii, varsinkin silloin kun ei puhuta hygieniasta, jos hygieniahoitaja Teijalta kysytään. Tai aikojen päällekkäin varaamisesta opettajan kirjalle, jos kysytään Ikävalkon Tiinalta. Tai limakalvo asioista, jos kysytään Siposelta. Tai tmd kurssin

ryhmätyöstä pseudobussissa, jos kysytään Huhtelan Outilta. Muuten meillä menee hyvin. Ja menee arviointikeskustelujenkin mukaan. Oli paikattuja hampaita 3 tai 30 niin aina kommentti on, että hyvin menee.

Kaikki on niin mielenkiintoista ja hauskaa asenne on välillä kateissa, kun hoitajat hymyilevät käytävillä mutta eivät kerkeä auttamaan, opettajat ovat erimielisiä asioista ja potilas ulisee tuolissa, että kuinka kauan tämä vielä kestää. Homma ei etene. Paikkaan ei saa kontaktia. Juurihoidettava hammas ei puudu. Pieni lohkeama onkin syvä karies. Potilasta heikottaa. Kandia heikottaa. Lapsi itkee. Päivät venyvät ja Haro muistuttaa ihan varmasti siitä, että työaika loppuu kello 15.00. Kun ei ne ymmärrä, että emmehän me tahallaan haluisi olla edes minuuttiakaan pidempään

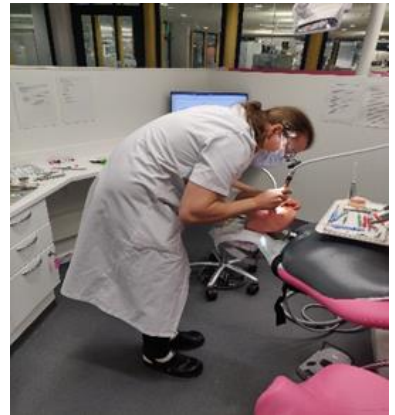
tuolla. Mutta kun emme me vaan osaa vielä. Ensimmäinen juurihoito, ensimmäinen proten työ, lapsipotilas, uniapneakisko, lähete, konsultaatio, seuranta, biopsia ja poisto. Lähes joka päivä on jotain uutta. Uudet välineet, aineet tai edes sitten se potilas. Välillä tuntuu, että on helppoa olla kandi. Mutta en ikinä tiennyt, että kandin määritelmä on olla ”henkilö, joka on hakeutunut hammaslääkäri opintoihin mutta tekee samanaikaisesti hammashoitajan, suuhygienistin, hammasteknikon, sihteerin, oikojan ja patologin töitä. Ja lupaa omantuntonsa kautta harjoitella toimenpiteitä vapaa-ajalla simulassa ja lukea meta-analyysyjä ja systemaattisia katsauksia.”

Koulun puolesta syksy onkin ollut tätä: luentoja, ryhmätöitä, harkkoja ja klinikkaa. Ja toisilla onnekailla myös syväreitä. Olemme taas oppineet paljon ja edelleenkin vanha sanonta ”tieto lisää tuskaa” on aika käypä. Kun on istunut (ja kuunnellut) parodontologian luennoilla, on tajunnut, että suurimman osan potilaista diagnoosi ei ollutkaan paro II vaan gingiviitti. Ja Leinosen Jukan luennoilla tajusi, ettei yksikään paikattu hammas ole tainnutkaan olla meta-analyysien mukaan edes paikattava. Joskin A.Einsteinin oppi ”education is not the learning of facts but the training of the mind to think” pitää paikkansa. Ja ehkä mekin tosiaan tarvitsemme vielä

mielen treenausta, jotta perustamme tekemme tutkimukseen ja hoidamme potilaitamme parhaimmalla mahdollisella tavalla.

Opintojen ohella syksyyn on mahtunut paljon muutakin, sillä harvoin hommat on mennyt kotihommiksi, vaan kellon lyödessä 16.00 on usein saanut jättää klinikan taakse ja viettää illan haluamallaan tavalla. Urheillaan, neulotaan, saunotaan ja hengaillaan. Toogat, pitkään odotetut pseudot ja pian edessä hämöttävä pikkujoulumökki. On helppoa olla denttari, kun saa rentoutua ja juhlia yhdessä. En tiedä onko seuraava ajatus vain omani vaiko laajemmin koko kurssin, mutta nelosvuosi on tuntunut kivalta kompinaatiolta koulua ja vapaa-aikaa. Ei liikaa tai liian vähän. Kuitenkin varmasti meistä jokainen odottaa kahden viikon päästä siintävää joululomaa. Muiden denttarien tavoin, olemme lomamme ansainneet. Koko kurssin puolesta haluamme toivottaa rauhallista joulunaikaa ja tsemppiä viimeisiin tentteihin. Ja odotamme jo kolmosia klinikkaan, pian nähdään!

Teksti perustuu pitkälti (gut feelings/ some woman you know) kirjoittaneen ajatuksiin.

Hyvää joulua denttareille, toivottaa C. Supersum.

-Eerika Hattukangas

Cursus Gloriosuksen tervehdys

Mihin ne vuodet katosivat. Emme voi olla jo vitosella. Olemme kulkeneet sprinttivauhtia matkan, jonka piti kestää starttiviivalta katsottuna ikuisuuden. Toisaalta matka on voinut tuntua jalkoja kivistävältä ja maaliviivan häämöttäminen antaa voimia viimeiseen puristukseen. Viime Dentikkelin jälkeen olemme ahkeroineet klinikassa keräten ohjattuna kliinistä kokemusta, vielä kun siihen on mahdollisuus. Monet ovat myös juhlineet asenteella: “Nyt vielä viimeistä kertaa toogiin/Pseudoille/pikkujouluihin!”. Tästä huolimatta olemme saattaneet jäädä hieman etäisiksi vielä fukseille, mutta ehkäpä löydämme tiemme samaan paljuun vielä viimeistä kertaa Tahko excursiolla ja vapunvietossa. Todennäköisimmin meihin voi kuitenkin törmätä jumiutuneena Kanditoriumin sohville. Eihän koulusta malta lähteä poiskaan!

Koska kukaan ei ole estämässä, annan vinkkejä niille, joilla on vielä koulua jäljellä: - Opiskelua pitää priorisoida. Kaikkea ei tarvitse opiskella, vaikka se mielenkiintoista olisi. Uusi hyväksytty/hylätty arvostelumalli tulee myös ohjaamaan teitä ehkä enemmän tähän suuntaan. Opiskellaan siis pääasiat hyvin. - Syväriaiheita on hyvä lyödä lukkoon esim. kolmosen keväällä. Oma elämäntilanne ratkaisee, milloin ne on hyvä kirjoittaa, mutta opiskelujen aikana ei tule olemaan ylimääräistä aikaa niille. Joskus ne on kuitenkin tehtävä. Jos haluat tehdä artikkelin, aineiston kerääminen vie aikaa. Ohjaajilta voi kysyä valmiita aiheita ja aineistoja. Rohkeasti vain sähköpostia laittamaan! -Sano usein “Kyllä!”. -Sano tarvittaessa “Ei”. - Hikka lähtee nostamalla mandibula suoraan kohti kattoa kaula ojennettuna ja nielemällä juomaa laskematta leukaa alas, vaikka tulisi nikotus. Ota hitunen happea ja toista heti. Kolmatta kertaa harvoin tarvitsee. - Opintolainaa saa lisää palauttamalla ja nostamalla uudelleen opintotukikuukausia. -Pese vessa ennen bileisiin lähtöä. Seuraavan aamun sinä kiität.

Cursus gloriosuksen emäntä Kati Vilkki

Cursus Invictuksen kuulumiset

Jo puoli vuotta on hurahtanut siitä päivästä, kun meidän kurssimme sanoi heipat sille elämälle, jota viimeiset viisi vuotta tiiviisti elimme. Toukokuussa hajaannuimme ympäri Suomea ja suurin osa meistä aloitti tämän koulutusohjelman viimeisen vaiheen, eli puolen vuoden käytännön syventävän harjoittelujakson, tuttavallisemmin kätsyn, terveyskeskuksessa. Mentiin siis ihan oikeasti töihin! Ja sillä tiellä jatketaan.

Tätä tekstiä kirjoittaessani ensimmäiset meistä ovat jo pistäneet viimeisen paperirumban yliopistolla pyörimään ja saavat pian lisensiaatin paperit taskuunsa. Muut ovat hyvää vauhtia samalla tiellä

viimeistelemässä kätsyjaksoaan, suoritteita klinikan puolella tai taistelevat syväriä maalia kohti. Joka tapauksessa, pian tämä ruljanssi on meiltä kaikilta ohi. Ja sekös vasta tuntuu hyvältä. Toki suurimmat tunnemyrskyt sen suhteen koettiin todennäköisesti keväällä, jolloin ihana kevätjuhlamme viimeisteli meidän kätsyyn lähteneiden yliopistotaipaleen Kuopiossa. Tuolloin elämä muuttui niin monella paikkakunnan vaihdoksen ja työelämään siirtymisen myötä. Nyt olemme jo aika hyvin tottuneet uuteen arkeen ja sillä tiellä jatkamme myös Julkiterhikin lisensiaatin merkinnän jälkeenkin.

Klinikassa sitä toisinaan pohti, onko vielä riittävän valmis työelämään. Samaa saattaa siellä joku nelonen tai vitonen tälläkin hetkellä pyöritellä päässään. Mutta turhaan pyörittelette, sillä kyllä te pärjätte. Kaikkea ei voi osata, mutta kaikesta selviää kyllä. Ja siinäpä sitä vasta oppiikin ja on sen jälkeen sitäkin hommaa viisaampi. Kätsy on ollut valtavan opettavaista. Perus terveyskeskusarjesta on tullut nimenomaan sitä arkea, eikä peruspäiviä tarvitse sen kummemmin jännittää. Tietenkin haastavia tilanteita on tullut ja tulee jatkossakin tulemaan, mutta niistä edetään askel kerrallaan, yleensä kollegojen tuella. Sitten vastapainona välillä hihkutaan onnistumisen riemua tai vaihtoehtoisesti painetaan tasaista tutkimusten ja lohkeamien täytteistä arkea. Toki, työelämään totuttelu on toisinaan myös väsyttävää ja vaatii välillä veronsa. Ihanaa kuitenkin on, että illat ja viikonloput ovat nykyään täysin vapaita hammashommista. Mitä luksusta verrattuna klinikan arkeen ja siitä olemme suuresti nauttineet. Lisätsemppiä tuovat myös kuukausien aikana kertyvät palkalliset lomapäivät, joista tulevaisuudessa pääsemme nauttimaan.

Onneksi kevään jäähyväiset eivät tarkoittaneet lopullisia jäähyväisiä koko Invictukselle. Olemme kukin tahoillamme onnistuneet pitämään yhteyttä ja toivon mukaan se yhteys jatkuu tulevaisuudessakin. Kesällä kierrettiin ympäri Suomea, milloin ketäkin tapaamassa ja juhlistamassa. Syyskuussa kokoonnuimme Himokselle nauttimaan viikonlopusta, lokakuussa

vannoimme yhdessä juhlallisen hammaslääkärivalan ja marraskuussa iloittiin arkivapaasta hammaslääkäripäivillä. Lisäksi whatsapp-ryhmät tarjoavat tueksi ystävää ja kollegaa, milloin tahansa heitä työarjen keskellä kaipaakin.

Kiitos denttariperheelle näistä ikimuistoisista vuosista. Nähdään työelämässä! 😊

Terkuin Maisa Halonen ja Cursus Invictus

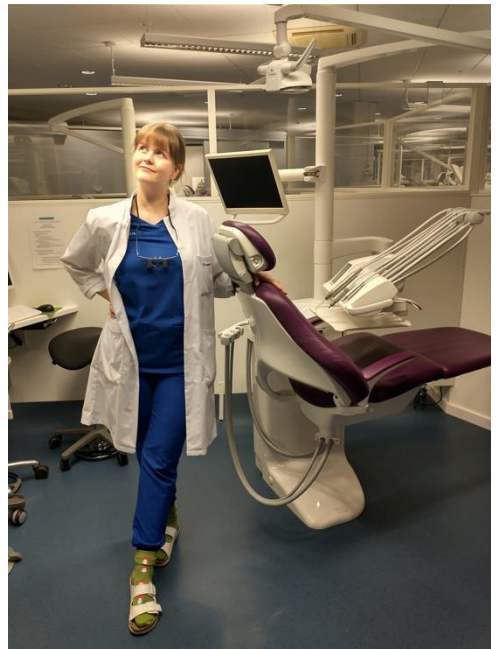
Töihin PlusTerveysteen

Meillä on työpaikkoja suunterveyden ammattilaisille ympäri Suomen. Voit keskittyä olennaiseen ja rakentaa oman näköisen urapolkusi.

Lue lisää: plusterveys.fi/rekrytointi

Puheenjohtajan tervehdys

Kun luette tätä, on jo minut ehkä päästetty eläkkeelle PJ:n tehtävistä. Jipii! Nyt on aikaa vaikka harrastaa, matkailla ja viettää aikaa perheen kanssa- tai siis kirjoittaa syväreitä ja haaveilla niistä oikeista eläkepäivistä. Itselläni vuoteen on kuulunut upeita juhlia, uusia mielenkiintoisia ihmisiä ja muutama kokous Medistudian Ikea-salissa. Ja kysymättä tuleva uupumus, joka vaivaa liian montaa meistä jossain vaiheessa opintoja tai uraa. Työmäärä ja palkitsevuus ei ole silloin tasapainossa tai ei koe voivansa tehdä asioita itse asetetun tason mukaisesti (turhassa) ulkopuolisessa paineessa. Onneksi ympäriltä löytyy kollegoita, joiden kanssa puhuessa asiat voi laittaa oikeisiin mittasuhteisiin.

Kuluneeseen hallitusvuoteen on kuulunut monia itselle tärkeitä hetkiä. Saatoimme kevätjuhlassa haikeudella ulos klinikasta Cursus invictuksen, jota jo kaipaamme tanssilattoilla ja klinikan käytävillä. Heidän selviytymisensä pandemian aiheuttaman tiivistetyn aikataulun puitteissa ajoissa käytännönharjoitteluun valaa uskoa siihen, että kyllä minäkin joskus valmistun. Syksyllä toivotimme tervetulleeksi fuksit, jotka saivat nimekseen Cursus ardentis. Sain viettää jännittävän ensimmäisen päivän soluttautuneena heidän joukkoonsa ja heidän vuokseen olisin voinut palata opiskelemaan vaikka vähän SORATO:a. Päivä oli hauskimpia kokemuksia tähänastisissa opinnoissani.

Meitä onkin Dentinassa erilaisissa elämäntilanteissa ja eri vaiheissa opintoja olevia kollegoita. Kuitenkin jokaiselle meistä on yhteistä jatkuva uuden kohtaaminen. Toisilla se on ensimmäiset yliopisto-opinnot, toisilla ensi kosketus timantti-terällä potilaan hampaaseen, toisilla ensimmäinen työpaikka hammaslääkärinä. Opintojen aikana on lukematon määrä ensimmäisiä kertoja, artikkelikaupalla uutta tietoa ja valtava määrä eri rooleissa tavattuja ihmisiä. Alallamme työelämäänkään siirryttäessä uusi tieto ja uudet ihmiset eivät lopu. Tukekaamme siis kanssudenttareita, jotta jaksamme olla ilolla uuden edessä, aivan kuin fuksi odottaen tuutorien järjestämää yllätystä.

Dentina Ry:n puheenjohtaja Kati Vilkki Oman elämänsä fuksi

PS. Huomennakin kaikki on uutta, myös mahdollisuudet.

DENTTARIN YSTÄVÄKIRJA

Nimi: Essi Rautiala

Kurssi: Cursus Liberatus

Henkinen ikä: Vaihtelee paljon, välillä lähentelee 65-vuotiaasta joskus taas tekee mieli olla 5-vuotias.

Mistä olen kotoisin?

Tähän mun on ollut aina aika vaikea vastata, koska olen asunut muutamassa eri paikassa ennen Kuopiota. Koen, että jokainen paikka on vaikuttanut ja kasvattanut omalla tavallaan mua ja haluaisinkin sanoa olevani niistä kaikista. Monesti paikaksi valikoituu Mäntsälä, mutta jos rehellisiä ollaan, niin mielestäni olen ylipäänsä vaan Etelä-Suomesta.

Hyviä muistoja opiskeluajoilta: Huipuinta ehkäpä ollut se, että on päässyt tutustumaan niin moniin erilaisiin ihmisiin.

Taito, jota haluaisit kehittää: Osata kieltäytyä ylimääräisistä hommista. On kivaa touhuta ja tehdä paljon asioita, mutta täytyisi osata sanoa useammin ei.

Toteumieläimeni ja miksi: Pikkumyy, koska pieni ja pippurinen sekä tarpeeksi eläimellinen mennäkseen eläimestä.

Lempihampaat: alamaitovitokset

Tervehdys ystävälle:

Hei ihanaiset ystävät! Toivottavasti yllä oleva auttoi teitä tutustumaan minuun edes hieman enemmän ja jos satuitkin tietämään jo kaiken niin tule ja kysy jotain uutta!

Vuosi vaihtui ja on Dentinan 50-vuotisen juhluvuoden aika. Pyritään yhdessä tekemään juhluvuodesta hieno ja ikimuistoinen niin meille kuin Dentinallekin.

Minulle on kunnia toimia puheenjohtajana Dentinan 50-vuotis juhluvuonna. Puheenjohtajana haluan olla aito, helposti lähestyttävä ja jokaisen tavoitettavissa. Ole siis rohkeasti yhteydessä, jos jokin asia mietityttää joko ainejärjestön toimintaan liittyen tai muuten vain. Dentina on täällä teitä kaikkia varten ja yhdessä me teemme dentinalaisille ikimuistoiset opiskeluaajat. Pidetään kollegiaalisuutta yllä ja rakennetaan yhdessä ihania muistoja!

Kevät tulee olemaan usealle varmasti raskaampi kuin syksy, joten muistetaan myös tsemppata toisiamme ja pitää omasta jaksamisesta huolta.

Ihanaa kevättä kaikille! <3

**VAALI ERGONOMIAASI
ALUSTA ASTI – KEVYESTI**

merident

TÄRKEIMMÄT TYÖVÄLINEESI

www.merident.fi

Panopojat

Mitä? Kuka?

HL1 sankarimme Leevi, Nathan, Eetu, Pinja ja Tommi ovat yhdessä päättäneet, että alkoholi on hauskaa. Tähän tulokseen päädyttyään Pyöreähkön pöydän panopojat kerääntyvät viimevuotisen Panoraportin poikien lipun alle ja jatkavat heidän jaloa perinnettään, tällä kertaa oppivassa mielentilassa. Sankareistamme vain Eetulla on aikaisempaa kokemusta panemisesta ja silloinkin haettiin enemmän prosentteja kuin laatua. Tämän vuoksi päätimme tehdä ensimmäisestä erästä kaikille tuttua ja turvallista kotikaljaa lievästi pidemmällä käymisajalla. Prosentteja ei ole odotettavissa ykkösolutta pidemmälle, jos sinnekään, mutta mausta emme tingi nyt emmekä tulevaisuudessa.

Tarkoituksemme oli oppia panemisen syviä saloja ja tutustua ryhmäpanemisen sambaiseen rytmiin. Tehtävämme on herättää panopoikien henki talviuniltaan ja jysäyttää tulille poikia läpi tulevien vuosien. Suunnitelmamme on jatkaa perinnettä myös tulevaisuudessa, alkoholipitoisempien reseptien parissa.

Vaihe 1: kauppareissu

Valmistelut alkavat kaupasta, johon kokoonnuttiin Eetun, Nassen (Nathan), Leevin ja Pinjan kanssa. Sankarimme suuntaavat kohti Prismaa, josta saimme kaiken olennaisen; mukaan sattui ämpäri, Tuoppi-kotikaljapakkaus, 1 kg taloussokeria, joulukuusi ja glögiä. Tehoiskun jälkeen pysähdymme Alkoon ostamaan viiniä glögiin (3l viiniä + 1l glögiä) sekä Hesburgeriin. Maksat ja vatsat tyydytettynä pyöreähkön pöydän ritarit ratsastavat jaloin Leevin kämpälle synkän, pimeän ja ennen kaikkea synkän Niiralan läpi Niiralaan.

Vaihe 2: saavumme kohteeseen

Paneminen on kautta aikain ollut ihmisen intiimein ja jaloin harrastus, joten sille täytyy osoittaa kunnioitusta. Saapuessaan panimoon (Leevin luo) panopojat suuntaavat käsien pesulle, minkä jälkeen siirrytään suoraan asiaan: Eetu ryhtyy syömään hese-ateriaansa ja muut pystyttävät joulukuusen. Ai että.

Kuva 1. Eetu ja Nathan desinfiointivaiheessa

Vaihe 3: itse asiaan

Kuusen mittaisen tauon (155cm) jälkeen tarvitteemme olivat desinfioituja ja ne huuhdeltiin. Kiehautettiin vettä, johon noin 500g sokeria liuotettiin nestemäisen mallasaineen lisäksi.

Seos sekoitettiin tasaiseksi ämpärissä, joka täytettiin kuumalla ja kylmällä vedellä noin 42°:een. Nassen mielestä kaljamallas maistui ihan kelpoisalta tiivisteenä, monet olivat eri mieltä.

Mittaan otettiin pieni erä sokerivettä, jossa hiiva käynnistettiin. Hiivaa ei haluttu laittaa suoraan ämpäriin, sillä ilman lämpömittaria vainoharhat jyllää. Tässä vaiheessa panopojat pitivät pienen tauon panemisesta, ja nauttivat terästettyä glögiä asianmukaisella viini-glögi-suhteella.

Taukoon sisältyi muun muassa lyhyt joulukonsertti Eetulta ja Pinjalta sisältäen useita biisejä, joita he osasivat laulaa. Glögistä nauttiessamme osoitettiin

huomautus kaljan hävyttömästä puutteesta. Ongelma päätettiin korjata välittömästi panemisen jälkeen.

Kun hiiva alkoi kuplimaan aktiivisemmin, startteri kaadettiin ämpäriin. Neste sekoitettiin

mahdollisimman tasaiseksi, ja astia tämän jälkeen sinetöitiin. Suljettu astia ei ollut täysin ilmatiivis, mutta se hyväksyttiin lyhyen käymisajan ja pienen tilavuuden nojalla.

Kuva 2. Todetaan että Eetun ei pitäisi katsoa kameraan ja Tommi keskittyy olennaiseen

Kuva 3. Ämpäri ja hiivastarteri

Vaihe 4: kauppareissu 2

Panopojat päättivät tämän uurastuksen jälkeen ylpeänä suunnata kauppaa kohti hakeakseen kaljaa ja muita elintarvikkeita, kuten olutta. Suuntaamme Niiralan Salea kohti, josta löysimme myös torttutaikinaa ja luumuhilloa. Suunnistimme pian jo kohti lähtöpistettä, joulutorttuja himoiten.

Vaihe 5: loppuilla

Kohteessa Leevi esittelee leipurintaitojaan ja tulos oli herkullinen. Siirryimme katsomaan jouluelokuvia, kuten Joulupukki ja noitarumpu sekä The Brothers Grimsby. Laatuviikteen äärellä ilta eteni nautinnollisesti. Arkiyönä bussit eivät kulje loistavasti, joten pyöreähkön pöydän ritarit hajaantuvat kotikonnuillensa Petoselle, Puijonlaaksoon ja Päivärantaan. Tiemme erkanevat, ja poika jää kuplimaan Leevin television viereen.

Vaihe 6: Pullotus

Muutaman yön kuluttua panopojat Leevi ja Eetu ovat lapon ja lasol-pullojen kanssa valmiina. Todettiin kaksi 5l- muovikanisteria riittäväksi tämän tasoiselle juomalle, ja pullotuskin helpottui valtavasti. Välineistö jälleen desinfioitiin ja ryhdyttiin hommiin. Pullotus oli hyvin nopea ja kivuton prosessi kahden kanisterin tapauksessa, todettiin hyväksi suunnitelmaksi näin kevyen juoman kanssa. Kotikaljan saanti oli 9 litraa, ja pohjalle vajonnut hiiva heitettiin menemään. Nämä pojat vietiin Leevin kellarivarastoon jäähtymään ja kovettumaan. noin kahdeksan tunnin jälkeen poikamme olivat kylmiä ja kovia, joka ennusti hyvää hiilihappopitoisuutta. Tämän jälkeen pojat seikkailivat avaamattomana Tuonelassa ja päätyivät Eetun jääkaappiin odottamaan makuraatia ja keräämään lisää kaasua.

Vaihe 7: Maisteluraati

Päiviä kului, öitä vietettiin henkeä pidätellen, kaljan maistelu lähestyi. Puleat poikamme raahattiin keskustan mäkkäriin (ja Alkon) kautta Valkeisen lammelle. Tämä sateenkaariperhe ulkoilutti kaksosiaan samaan aikaan usean muun perheen kanssa, jotka seurasivat seremoniaamme mielenkiinnolla. Saavuimme Valkeisen puiston eteen pienelle istuma-alueelle lammen rannalle. Lyhyttä juhlapuhetta seurasi poikien ristiminen ja maisteluraati julistettiin alkaneeksi. Pojan sihahtaessa auki ensimmäinen tuoksahdus oli jo lupaava, valitettavasti tuulen vuoksi emme ehtineet siitä nauttia. Sääolosuhteista huolimatta nostimme maljaa panopoikien loistokkaalle tulevaisuudelle Pinjan, Nassen, Karimin, Leevin, Patrickin ja Eetun kesken. Nautimme tuotostamme lasilliset tai kolme, jonka jälkeen sää kehotti meitä siirtymään uusille teille. Luonnollisesti tämä tarkoitti poikien ulkoilutusta itse leikkipuistossa, jossa upean kuvan jälkeen siirryimme sisätiloihin pitämään virallisen paneelimme.

Kuva 4. Puhe sekä katse kirkkaaseen tulevaisuuteen

Kuva 6. Ehtoolliskalja

Kuva 5.1. Ehtoollinen olennaisilla

Kuva 7. Panopojat valloittavat tiipiin

Vaihe 8: Panopaneeli

Seikkailumme päättyi jälleen Leevin kämpälle, jossa jatkoimme tuotostemme ihastelua makunystyröin. Panopojat jakoivat viralliset mielipiteensä kotikaljan suhteen paneelissamme, joka myös livestriimattiin; Meillä oli huikeat 2 katsojaa, suuret kiitokset molemmille. Paneelin vieraanamme toimi tällä kertaa uusin jäsenemme Steffe, joka kertoi iltamme kulusta ja kaljan mausta katsojillemme (2). Kuvatun paneelin ulkopuolella pyöreähkön pöydän ritarimme antoivat arvionsa kotikaljasta, tästä lisää alla.

Kuva 8. Panelistimme Eetu(vasen) sekä Steffe (oikea)

Vaihe 9: makuraadin tuomio

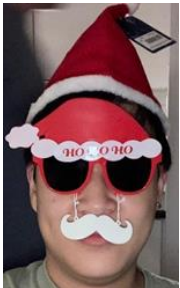
Eetu: " Kalja oli hyvä 3/5, olisi voinut käyttää pidempään että hiivaa olisi jäänyt enemmän käymisastiaan eikä pullon pohjalle, maussa ei mitään vikaa ja väri kauniin ruskea"

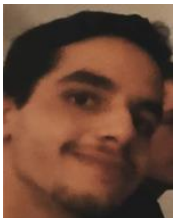
Pinja: " Varrella virran,
vietimme illan, panosta uupuneena, leikkipuistossajuopuneena,
Maksasta viis,Poika oli 5/5"

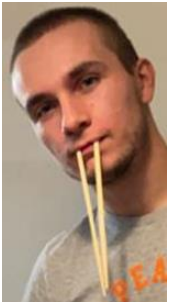
Leevi: " Pojan maku oli pehmeä mutta siitä löytyi kulmikkaita vivahteita.
Ensikerralla pojan pitää antaa kypsä pidempään.
Arvosana: 4/5"

Nathan: " Omatekokotikalja ver 1:n maku on lähes 5/5,
puuttuu ainoastaan yhtä aromia: makeutta.
Sen lisättyään kaljan maku parantui,
5/5."

Karim: " Luotan meidän panopoikien erinomaisiin
panemistaitoihin ja siksi sanon 5/5."

Steffe: " 3,5/5 -> maku hyvä sekä pehmeän pyöreä,
mutta melko hapoton poika (vaikka pullea olikin)."

Vaihe 10: jäljelle jääneet sanat ja kuvat

Reseptimme oli yksinkertainen, ja prosessimme nopea. Siitä huolimatta tuntuu, kuin suuri urakka olisi takanamme. Opimme paljon, annoimme paljon, saimme paljon. Tähän voisi olla sopivaa sanoa, että olemme antaneet hikeä, verta ja kyyneliä tämän eteen, mutta hygieniasyistä emme niitä erittäneet. Panopoikien ensimmäinen projekti ei olekaan ollut valtava sen vaatiman ajan, vaivan tai maallisen valuutan vuoksi. Panopojat ovat ensimmäisen seikkailunsa myötä astuneet tielle kohti tuntematonta, kohti panemisen syvimpiä saloja. ”That’s one small step for man, one giant leap for mankind”, kertoi Neil Armstrong, viittasiko hän kenties panopoikiin? Lopuksi haluamme kiittää kaikkia projektiin osallistuneita ja sitä tukeneita henkilöitä, Kuopion Prismaa sekä Vesa-Matti Loiria. Nauttikaa ylijääneestä kuvamateriaalista.

Kuva 9. Sämpylä :D

Kuva 9. Sämpylä :D

Kirjoittanut Eetu Mikkonen, mukana ollut Leevi Airola, Pinja Piipponen, Yu Qianxing, Tommi Vestman, Karim Yaghi ja Patrick Stenfors. Jäsenet ovat vuosikursilta Cursus Ardentis (HL1)

Denalan emännän esittely

Nimi: Miro Kalervo Hänninen

Lempinimi: Kahlekuningas, Karibian aurinko, poika, Beethoven

Ikä: 21

Siviilisääty: Avoliitossa

Minut tunnistaa: Addun takki & pieruverkkarit, sähköpyörä, lihakset, speedot

Perhe: Kaksi äitiä, yksi isä

Paras ystävä: Emil (professori L5) & Ida-Liisa

Koulutus: Lukio, kelarotan tutkinto

Harrastukset: Jääkiekko, huiSPAUS, kainaloiden harjaus, ikkunoiden pesu

Mielenkiinnonkohteet: Ihmisen anatomia, erityispätevyys genitaalialueista

Rakastan: Tyttöystävää, äitejä ja isää, viime vuoden tenttejä

Vihaan: Tuonela, liian pienet ruoka-annokset, elämä

Haaveilen: Kaksoistutkinto (lääkis+hammas), runescapen total-levelistä

Pelkään: Kuolemaa

Kaipaen: Täysiä yöunia

Fetissit: Hymen, podex

Erikoistaidot: Instrumentit; kitara, piano & kattilankannet

Kuvassa 1 Denalan tuore emäntä

Kuvassa 2 perhe: Janette (vas.), Tanja (oik.), professori Kurri (kes.), Miro (alh.)

Plackers®

THE PLAQUE CONTROL EXPERT

TEHOKAS PUHDISTUS, RAIKAS OLO

KUOLON TERVEHDYS

Moikka Dentina!

Täällä kirjoittelee KuoLO:n puheenjohtaja Katri Kokkonen nelosvuosikurssilta, eli Cursus Coetukselta.

KuoLO:n ja Dentinan yhteistyö on jo pitkään ollut tiivistä erityisesti tapahtumien osalta. Tapasimmekin juuri kahvittelun merkeissä molempien ainejärjestöjen eläköityvien ja uusien puheenjohtajien kesken. KuoLOlla ja Dentinalla on yhteistyösopimus, jolla varmistetaan vuosittain molempia miellyttävän yhteistyön jatkuminen. Yhteistyötä myös kehitetään ja jäsenistöltäkin mielellään kuullaan tähän aina toiveita! Esimerkiksi vuosi sitten päätettiin, että KuoLO:n pakettiauto Noutajaa saa nyt vuokrata myös Dentinan jäsenet. Pienenä mainoksena siis tässä, että Noutajan vuokraus onnistuu kuolo.fi-kautta ja sitä ainakin monet kuololaiset ovatkin hyödyntäneet esimerkiksi muuttoihin.

Toivon, että tulevaisuudessakin KuoLO:n ja Dentinan yhteistyö jatkuu ja pystymme kehittämään sitä vielä tiiviimpään suuntaan. On ollut ilo tutustua kaikkiin teihin denttareihin ja toivottavasti tavataan sitten ensi vuoden puolella ainakin kaikissa yhteisissä tapahtumissamme!

Hyvää joulua kaikille denttareille!

Terkuin,

Katri Kokkonen / KuoLO ry puheenjohtaja

Dentinan alumnitoimikunnan terveiset

Tervehdys denttarit!

Dentinan alumnitoiminta sai uutta tulta alleen keväällä 2022, kun alumni-ilta kokosi yhteen hammaslääkäreitä uudelta ja vanhalta ajalta sekä mukavan määrän opiskelijoita. Tilaisuudessa haastateltiin hammaslääkäreitä Dentinan ensimmäiseltä vuosikurssilta, ja Kari Palokas piti esityksen opiskelusta Kuopiossa 1970-luvulla. Mitä alumnitoiminta voi tuoda Dentinan tämän päivän yhteisölle, tai ihan yksittäiselle opiskelijalle?

Opiskelu Kuopiossa on vuosien varrella muuttunut ja kehittynyt. Opiskelijoissa tuntuu silti edelleen olevan jotain samaa, kuin vanhan Dentinan ajan opiskelijoissa. Tämä yhteys on harmillisesti osittain kadonnut, kun hammaslääketieteen koulutus oli lakkautettu Kuopiossa 1990-luvun lopulta 2010-luvulle saakka.

Nyt jos koskaan on aika alkaa rakentamaan alumnikulttuuria, ja ottamaan rohkeasti osaa alumnitapahtumiin. Valmistuvia hammaslääkäreitä rohkaisen liittymään alumnijäseniksi, jolloin olet osa mentoroinnin ja yhdessä tekemisen kulttuuria Kuopion hammaslääketieteellisessä yhteisössä. Mukana on jo 16 ikuista alumnijäsentä!

Pauli Pesonen
Alumnikoordinaattori 2022

Muista pestä hampaat

Muista pestä hampaat
vaikka samalla kun tukan kampaat.
Pysyy poissa hammaspeikko
eikä ole hampaitten kunto heikko.
Hammasvälit muista myös pestä,
Eihän se kuitenkaan kauaa kestä.
Vaikka hammaslankaa käytä,
Ja kaunista hymyä kanssa näytä.

Mira Lehmonen, HL1

KUVA- JA MEEMIGALLERIA

Ens kerralla sandaalit

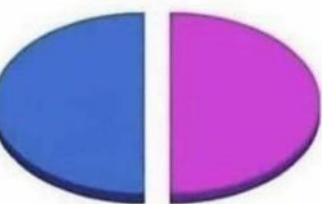
KOLMOSET SIIRTYMÄSSÄ
SIMULASTA KLINIKKAAN

KOHTI DEADLINEA

SUUPATOLOGIA PIIRAKKADIAGRAMMINA

THE FUCK IS THAT
THE FUCK IS THIS

The four stages of a day off:

1. I will do so much stuff
2. Later I'll do lots of stuff
3. Eventually, I'll do some stuff
4. Oh no.

Dental students in 2023 be like...

House owner: I'd like to break all my teeth
Architect: Say no more.

Clinic instructors:
"Remember your ergonomics"

A haiku about my life:

I am so tired

Where did all my money go

My back is hurting

